

Dosarul nr. 2ra-1284/20

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Ciubotaru

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) I. Secrieru, V. Mihaiala, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Rusu Ghenadie,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rusu Ghenadie
împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Gamma Advice&Consulting” cu
privire la repararea prejudiciului și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, prin care a fost
respins apelul declarat de Rusu Ghenadie și s-a menținut hotărârea Judecătoriai
Chișinău, sediul Centru din 14 noiembrie 2019,

c o n s t a ț ă :

La 20 februarie 2019, Rusu Ghenadie a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL ”Gamma Advice&Consulting” cu privire la repararea prejudiciului
și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că la 03 octombrie 2017,
SRL ”Gamma Advice&Consulting” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Rusu Ghenadie cu privire la constatarea nulității tranzacției de
împăcare din 26 martie 2013.

Pentru reprezentarea intereselor sale în instanța de fond, cea de apel și
recurs, la 24 octombrie 2017 a încheiat contractul de asistență juridică cu avocatul
Bîtcă Andrei, iar deoarece examinarea procesului necesita un volum mare de lucru,
la 05 decembrie 2017 a încheiat contract de asistență juridică cu avocatul Popil
Angela.

Astfel prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 21 decembrie
2017, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de
SRL ”Gamma Advice&Consulting” privind constatarea nulității tranzacției
împăcare din 26 martie 2013, încheiată între Rusu Ghenadie, SRL ”Gamos Com”,

SRL "AVR Autogrup" și Ciorbă Eleonora ca fiind fictivă, cu repunerea părților în situația inițială încheierii tranzacției de împăcare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2018, a fost casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 decembrie 2017 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii depuse de SRL "Gamma Advice&Consulting", iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 septembrie 2018, recursul declarat de SRL "Gamma Advice&Consulting" a fost considerat inadmisibil.

Deci, reclamantul a specificat că costul serviciilor de asistență juridică pentru reprezentarea intereselor sale în instanțele de judecată a constituit suma de 43 972 de lei.

Reclamantul Rusu Ghenadie a solicitat încasarea de la SRL "Gamma Advice&Consulting" a sumei de 43 972 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul examinării cauzei civile, la acțiunea depusă de SRL "Gamma Advice&Consulting" împotriva lui Rusu Ghenadie cu privire la constatarea nulității tranzacției de împăcare, precum și încasarea sumei de 1 319,15 lei cu titlu de taxă de stat achitată în prezenta cauză.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 noiembrie 2019, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Rusu Ghenadie.

S-a încasat de la SRL "Gamma Advice&Consulting" în beneficiul lui Rusu Ghenadie suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 1 319,15 lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că reclamantul Rusu Ghenadie a pretins încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate într-un proces anterior în cuantum de 43 972 de lei.

La caz, instanța de fond a stabilit că reclamantul Rusu Ghenadie, în cauza anterioară a fost reprezentat de avocatul Bîtcă Andrei, iar pentru serviciile juridice prestate de ultimul a achitat suma de 24 300 lei, însă nu a prezentat lista detaliată a acțiunilor cu tariful și orarul.

Astfel având în vedere complexitatea litigiului, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, rezultatul obținut, numărul de ședințe la care a participat avocatul, durata procesului, prima instanță a concluzionat că urmează a fi încasat de la SRL "Gamma Advice&Consulting" în beneficiul lui Rusu Ghenadie suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, ca fiind reale, necesare și rezonabile.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, a fost respins apelul declarat de Rusu Ghenadie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 noiembrie 2019.

La 31 iulie 2020, Rusu Ghenadie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurentul Rusu Ghenadie, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, iar aprecierea probelor de către instanța

juducătorească a fost arbitrară.

Astfel a menționat că pe parcursul examinării cauzei, au fost prezentate toate probele care confirmă cheltuielile suportate, inclusiv contractele de asistență juridică, bonurile de plată în original, actele de îndeplinire a serviciilor, pe care instanțele de judecată le-au apreciat arbitrar, micșorând neîntemeiat suma pretinsă.

La 10 august 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către SRL "Gamma Advice&Consulting" la data de 10 august 2020 (f.d. 154).

La 01 septembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, SRL "Gamma Advice&Consulting" a depus referință la recursul declarat de Rusu Ghenadie, prin care a solicitat să fie respins.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 19 mai 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 31 iulie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform

secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Rusu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Rusu Ghenadie.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru